



Bir gün mənsiz qalanda, ürəyini dağlama
Ötən günləri anıb, mən öləndə ağlama

Tam üç il öncə dahi Füzulinin "Leyli və Məcnun" əsərinin Gənc Tamaşaçılar Teatrında premyerası oldu. Dramatik obraz Leylini oynayan gənc aktrisa Səbinə Məmmədovanı yeni ampuada - Leyla obrazında görməyi səbirsizliklə gözləyirdim desəm yalan olmaz.

"Mən öləndə ağlama" tamaşasını elə gənclər ərəsəyə gətirdi. Quruluşu Ayla Osmanovaya, tərtibatı Reyhan Aslanovaya, musiqi tərtibatı İradə Muradovaya, plastik həlli isə Ceyhun Dadaşova məxsus tamaşanın yaradıcı heyəti əl-ələ verib tamaşanın öhdəsindən asanlıqla gəldilər.

Leyla gecə deməkdir, Məcnun Leyliyə, yəni Leylaya aşiq olmuş, əslində, Məcnun gecəyə aşiqmiş. Gecə nədir? Gecə sakitlikdir, gecə xəyalların şövqləndiyi vaxtdır, gecə xəstəliklərin alovlandığı zamandır, əlqərəz, dərdi olana gecə yaman uzundur...

Bəs, Pərvinin Leylası kimdir? Həyatı üzünə heç zaman gülməyən, uşaqlıqdan əzab-əziyyət içində böyüyən, anasını erkən itirib, atasının himayəsində qalan, evə çörək pulu və atasının içki xərcini qazanmaq üçün zirzəmisində siçovullar qaçışan mətbəədə işləməkdən utanmayan bir qızcıqaz. Öz gücünə hüquq fakültəsinə qəbul olanda atası heç sevinmədi də. İndi Leyla vəkilidir, bir çoxlarının müraciət etdiyi vəkil. Günlərin

bu ağırlardan, acılardan, xatirələrdən, dünənindən, bugünündən, sənə yük olacaq hər şeydən və hər kəsdən qaçmaq istəyərsən. Tunelin sonunda görünən o işığa doğru qaçmaqdan savayı bir çarən qalmaz. Həmin işığa çatdıqda isə, geridə qaranlıq keçmiş, irəlində bilinməyən gələcək olar... Bəs, sonra?!

Leyla üçün, bəlkə də, Mika sağ qalsaydı, hər şey tamam başqa cür olacaqdı. Günün birində ürək tutmasından həyatla, Leylası ilə vidalaşan əlli yaşlı aşiq otuz yaşlı məşuqəsinə tək bir söz vəsiyyət edir: "Mən öləndə ağlama". Leyla vədinə əməl etdi, fəqət gülsə də, onu dəli edib başdan-ayağa bəyaza bürüyüb qalan ömrünü cəhənnəmə çevirdilər, dəlixanaya qapatdılar. İndi gah adını unudan, gah keçmişini hər gün xatırlayan, gah tibb bacısının bozbaş iyi gələn cavan nəzarətçi ilə ilişgisindən çiyərənen, gah da həblərinin qəbul saatlarını öz-özünə xatırladaraq, tunelin sonundakı işıq selini, əslində, balaca pəncərəsindən içəri düşən işığı izləməklə keçir qalan günləri. Leyla

nı simvollaşdırır. Siyah divarları olan bu odada Leylanı oynayan Səbinə Məmmədova olayları danışarkən təkə oynamır, eyni zamanda hədisələri bütün ruhu ilə yaşayır. Elastik bədəni ilə anıdan ilan kimi qıvrılıb bir küncdə qalır, bir anda qorxudulan pişik kimi çarpayısının altında qısılib gizlənir, sevgisini danışarkən isə ehtiraslı qadın şəkli aralacaq bədəninə toxunur və Mikası ilə sevgi yaşayan Leylanın öz dünyasına səyahət edir.

Tamaşada hər detal önəmli olduğu kimi, musiqi də vacib faktorlardan biridir. Dramatik obraz Leylanın həyatını canlandırmaq üçün seçilmiş musiqi nömrələri həyatın müxtəlif anlarını özündə qapşayan fotoalbomu vərəqlədikcə dəyişən insan hissələrini məhz beləcə dəyişib haldan-hala salır. Mikası ilə keçən xoş günlərindən danışanda Murad Nasirovun "Ya eto ti" mahnısının sədələri altında rəqs edirsə, Mikayılına çox sevdiyi Şubertin "Serenada"sını dinlədə bilməyən Leyla, ən ağır günlərini yaşadığı bu dörd divar arasında insanın iliyinə qədər işləyən Albioninin



■ Nigar Pirimova
teatrşünas

Çalınmamış serenada



"Adajio"sunun sədələri ilə faciəsinə yenilir, taleyi ilə barışıq.

Doğma birini itirən insan o an həyatın donduğunu, davam etməyəcəyini zənn edir, ürək dolanda gözlərdən yaş axar. Başına bu və ya bu kimi hadisələr gələn insanların həyatını qələmə almaq, ən əsası, isə canlandıraraq 55 dəqiqəyə sığdırmaq elə də asan iş deyil. Leylanın yaşadıklarını dinlədikcə, ağırlarını duyduqca insanın gözü dolmaya, ürəyi sızlamaya bilməz. Zənnimcə, gənc və istedadlı aktrisa Səbinə Məmmədovanın uğurlu obrazları sırasına yeni rol - Leyla da əlavə olundu.

Bir gün mənsiz qalanda, ürəyini dağlama
Ötən günləri anıb, mən öləndə ağlama...

Maraqlıdır, özünü Məcnunun yolunda şam kimi ərindən, pərvanətək məhv olan məşuqəni canlandıran Səbinə bu dəfə Leylanı necə yaradacaqdı? Vaxtaşırı uşaq tamaşalarında sevimli personajlarla, bəzən fəqli tamaşalarla, bəzən yerli seriallarımızda müxtəlif fakturalı obrazlarla tanışdı onu. Ancaq bu dəfəki özəllik onda idi ki, 55 dəqiqə davam edən monotamaşanın tək və baş ifaçısı məhz Səbinə Məmmədovadır. Səbinə Leylanın həyatını, acısını, kədərini, sevincini hər halı ilə bizə göstərdi.

Müəllifi gənc yazar Pərvin olan

birində ona qadınlığını xatırladacaq adamlar - Mikası ilə (Mikayıl) tanış olur. Mikayılın simasında Leyla ilk dəfə əsl sevgisinə rast gəlir. Bundan sonra Leylanın həyatına bir işıq, bir günəş doğur. Gecələri daha şən, daha əyləncəli, daha tez keçməyə başlayır. Amma və lakin...

İnsan övladı bəzən həyatda yaşadıklarından, rastlaşdıqlarından usanır, özünü bir qəfəsdə hiss edir, sonra ruhu xəstə düşür. Məhz ruhun xəstələnersə, heç nə sənəni həyata qaytara bilməz. Bəzən

nin ən böyük problemi acı keçmiş, uşaqlığı olur. Deyirlər, uşaqlığı sevgidən məhrum keçən bir insan sevgini başqa yerlərdə axtarır. Leyla da sevgisini Mikada tapmışdı. Həyat bu sevgini də ona çox gördü. O da minlərdə, milyonlarla cavan yaşlarından həyatı puça döndürən leylalardan biri oldu...

Quruluşçu rejissor Ayla Osmanova tamaşaya maraqlı yozum verib. Qaranlıq kiçik səhnədə seyrçilərin qarşısında ağ rəngə boyanmış, üstü də ağ mələfələrlə örtülmüş dəmir çarpayı dəlixana odası-



4 aprel 2019

WWW.KASPI.AZ

TEATR